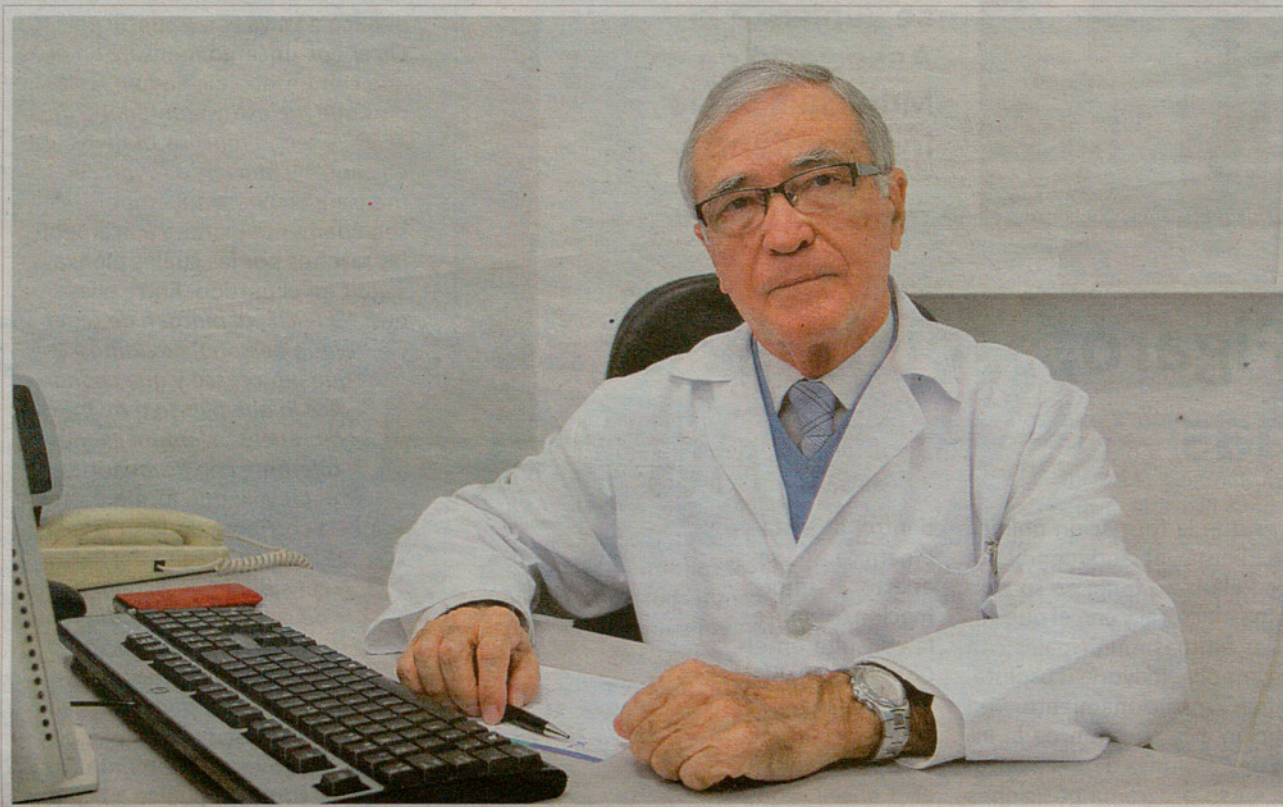

Josep Maria Campos i Tarrech (La Selva del Camp, Tarragona). Cirurgià. Llicenciat i Doctor en Medicina i Cirurgia, aquest divendres, dia 14, a les 8 del vespre a la Sala Gran del Teatre Auditori de Granollers, municipi on resideix des que tenia només uns mesos, en Josep M. Campos rebrà la Medalla de la Ciutat 2012. L'acompanyaran en aquest viatge els representants de l'Esport Club Granollers (amb el qual va col·laborar com a metge) i de l'empresa Estabanell Energia. Es tracta d'un reconeixement que se li atorga "per la seva excel·lència assistencial i personal portada a terme en el camp de la medicina a Granollers durant més de 30 anys a l'Hospital General, la Mútua del Carme i el CAP Vallès Oriental". Igualment es remarca que "el Dr. Campos ha tingut un paper decisiu en la creació, creixement i desenvolupament de serveis assistencials i

docents de l'Hospital General de Granollers, on va iniciar l'activitat de cirurgia de tiroide el 1978, establint la Unitat de Cirurgia Endocrina i participant en la creació del Grup de Patologia de Tiroide de l'Hospital". El seu currículum diu també va constituir el Servei de Cirurgia General i de l'Aparell Digestiu de l'Hospital de Granollers l'any 1980 i va ser el director durant més de 20 anys".

L'any 1975 va col·laborar en la fundació de l'Escola d'Infermeria de l'Hospital Asil. També ha treballat amb d'altres hospitals de Catalunya... I, entre d'altres projectes, cal destacar que ha estat també l'impulsor de l'Aula de la Salut, col·labora amb Oncovallès en els seus projectes. El Dr. Campos està casat amb Juli López, amb qui té tres fills: Maisa de 41 anys; Esther de 40, i Agustí de 32.

| XAVIER SOLANAS

DOCTOR EN MEDICINA
I CIRURGIAJosep M.
Campos

Aquest divendres rep vostè, juntament amb l'EC Granollers i l'empresa Estabanell Energia, la Medalla de la Ciutat de Granollers 2012.

És un honor que accepto amb agraïment a la ciutat i a les persones de l'Ajuntament que així ho han decidit. Aquells que em coneixen saben que l'únic que he fet ha estat treballar, bàsicament, a l'Hospital General en una feina que m'ha omplert totalment. Quan ho vaig comunicar a la família, tothom va compartir el meu goig i la meua alegria. Estem tots molt contents i joiosos.

Llarga vida professional la seva.

Vaig començar el 1965 i... fins ara, ja que encara faig alguna cosa dins el camp de la medicina privada. Quan vaig arribar a l'Hospital vaig veure i comprovar que es podien fer moltes coses.

Quin centre s'hi va trobar?

Aleshores era l'Hospital Asil. Hi havia molt poca gent. Feia les funcions de clínica. Molts metges de la Seguretat Social hi anaven, operaven i marxaven. I allà es quedaven les monges de la Comunitat Vedruna, l'infermer i el metge de guàrdia, càrrec que ocupava jo aleshores després de conèixer el Dr. Jeroni Font, un gran metge. Vaig començar atenent als accidentats i gent que venia d'urgències i als malalts que hi havia ingressats.

L'Hospital d'ara...

És comarcal i referencial, ja que no té res a envejar als millors de tot Catalunya de la nostra mida. Què no fem? Transplantaments, cirurgia cardíaca, cirurgia toràcica... I a més, tot el que es fa es fa bé, ja que disposem de bons professionals.

La millor satisfacció professional?

El fet de veure la cara d'alegria que posa la gent quan li pots comunicar que pot marxar a casa després d'un ingrés, independentment de la malaltia que hagi tingut.

Moments difícils?

A totes les feines hi ha moments difícils i complicats. Totes les patologies poden presentar dificultats que et fan patir, treballar molt...

Quines condicions ha de tenir un bon cirurgià?

Ha de tenir paciència, ha de saber escoltar el malalt i explicar bé les coses, ha de tenir una bona formació i ha de conèixer bé l'anatomia humana.

Si hagués de començar, tornaria a ser metge?

No en tinc cap dubte. La cirurgia ha estat la meua vida.

Si fem comparacions amb d'altres països en relació al nivell de la medicina...

En el camp de la cirurgia a Espanya estem a un gran nivell sense cap mena de discussió. Qualsevol cosa que es pugui fer als Estats Units la podem fer aquí.

En el seu camí professional ha tingut

"La cirurgia ha estat la meua vida"

fidels companys de viatge, entre els quals el Dr. Herrero.

Així ha estat i així és encara, ja que a més a més de companys de professió és un excel·lent amic. Durant molts anys vam formar un bon equip amb d'altres metges com el Dr. Juan José Arén Frontera, i també el Dr. José María Hernanzaez... Ara, aquell projecte en el qual vaig treballar està dirigit amb encert pel Dr. Josep Maria Badia.

La seva opinió sobre les retallades que hi ha al sector sanitari actualment?

Em sembla que moltes de les coses que s'estan fent estan malament. Hi ha altres mesures a realitzar abans que fer passos enrera com els que s'estan produint. Malgrat tot i com a coneixedor de la tasca que fan sempre els metges i el personal sanitari en general, em consta que els efectes de les retallades són menors degut a l'entusiasme amb que sempre treballen els professionals del sector de la sanitat.

Ens sabem cuidar?

Allò que hem de fer els professionals és informar àmpliament sobre el perill d'algunes malalties que es poden prevenir: com el tabaquisme...

El Dr. Campos considera que els efectes de les retallades són menors degut a l'entusiasme amb que sempre treballen els professionals del sector de la sanitat.